

Recomandarea AAC privind nivelurile de contaminanți industriali în acvacultură și schimbările climatice

AAC 2025-19

octombrie 2025

Consiliul consultativ pentru acvacultură (AAC) își exprimă recunoștința pentru sprijinul financiar oferit de UE

Recomandare privind nivelurile de contaminanți industriali în acvacultură și schimbările climatice

Index

Index	2
I. Context	3
II. Justificare.....	4
III. Recomandări	5
IV. Anexa: Lista contaminanților industriali (chimici) (neexhaustivă)	7

I. Context

Deoarece organismele acvatice trăiesc în zone deschise, acestea sunt foarte sensibile la condițiile de mediu și, prin urmare, vulnerabile la contaminarea cu poluanți industriali. Este important de subliniat faptul că acești **contaminanți nu sunt generați de practicile de acvacultură în sine**, ci **provin** mai degrabă **din surse externe**. În funcție de amplasarea fermelor de acvacultură, contaminarea poate rezulta din activități din amonte în cadrul bazinului hidrografic sau din surse de poluare marină externe operațiunilor de acvacultură. Contaminanții industriali prezintă riscuri pentru sănătatea, starea bună de întreținere și siguranța animalelor, precum și pentru mediu și sănătatea umană. În plus, **închiderea zonelor de creștere, distrugerea stocurilor și interdicțiile de vânzare** a produselor acvatice afectate sporesc semnificativ vulnerabilitatea întreprinderilor de acvacultură.

Metodele analitice au devenit din ce în ce mai precise, permițând laboratoarelor să detecteze cantități din ce în ce mai mici de contaminanți. Deși această evoluție este pozitivă pentru protecția consumatorilor și a mediului, ea poate, de asemenea, determina autoritățile de reglementare să reducă treptat limitele maxime ale reziduurilor, chiar și în absența unor măsuri eficiente din partea statelor membre pentru a reduce poluarea apei la sursă. În același timp, în lipsa unor metodologii mai solide și mai armonizate, există riscul aplicării excesive a reglementărilor privind contaminanții în produsele de acvacultură.

Contaminanții, în funcție de natura lor, intră sub incidența diferitelor cadre de reglementare specifice (după cum se arată în anexa neexhaustivă de mai jos). Această fragmentare este esențială pentru înțelegerea complexității problemei. De exemplu, poluanții organici persistenți sunt reglementați de legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare, metalele grele și substanțele chimice industriale intră sub incidența legislației de mediu, iar toxinele naturale sunt reglementate de dispozițiile privind siguranța alimentară.

Odată cu creșterea frecvenței și intensității fenomenelor meteorologice extreme (de ex., secete și precipitații abundente) și având în vedere capacitatea limitată a sistemelor existente de tratare a apei, **riscul de contaminare din surse externe este în creștere**. Ca urmare, există un potențial tot mai mare de prezență a contaminanților în produsele de acvacultură și în hrana pentru animale.

În timp ce impactul schimbărilor climatice asupra sistemelor de pescuit și acvacultură este discutat pe larg în literatura științifică, repercusiunile lor economice asupra sectorului acvaculturii devin din ce în ce mai evidente. Cu toate acestea, aceste efecte rămân complexe și foarte dependente de context, variind în funcție de sistemele de producție și de condițiile locale de mediu.¹ **Evenimentele meteorologice extreme**, cum ar fi **inundațiile, seceta și furtunile**, pot declanșa probleme de contaminare prin compromiterea calității și cantității apei. De exemplu, precipitațiile abundente pot spăla contaminanții din soluri în râuri și în zonele de coastă; furtunile pot repune în suspensie sedimentele contaminate de pe fundul mării; iar seceta poate reduce debitele râurilor, ducând la creșterea concentrațiilor de

¹ [Impactul schimbărilor climatice asupra pescuitului și acvaculturii. Sinteza cunoștințelor actuale, a opțiunilor de adaptare și atenuare | Mecanismul UE de asistență pentru acvacultură](#)

poluanți. Dincolo de producătorii de acvacultură, apa contaminată poate **afecta** și **producătorii de furaje**, creând efecte în cascadă de-a lungul lanțului valoric.

În cele din urmă, această problemă se referă nu numai la contaminanții industriali actuali enumerați în anexă, ci și la contaminanții industriali emergenți - cum ar fi reziduurile fitofarmaceutice și alți poluanți persistenți - care pot fi încorporați în legislație în anii următori. Preocuparea se extinde dincolo de moluște sau pești cu înotătoare pentru a include algele² și alte specii acvatice nou crescute, chiar dacă cadrele de reglementare pentru aceste sectoare nu sunt încă pe deplin stabilite. Contaminarea furajelor de acvacultură la nivel de producție va fi abordată într-o recomandare separată.

II. Justificare

A. Probleme legate de calitatea și cantitatea apei în contextul schimbărilor climatice

Consiliul consultativ pentru acvacultură (AAC) a emis mai multe recomandări care subliniază legătura strânsă dintre calitatea apei și vulnerabilitatea producătorilor de acvacultură la surse externe de contaminare, precum și o recomandare specifică privind impactul schimbărilor climatice asupra acvaculturii. Deși aceste recomandări au subliniat punctele critice și au contribuit la creșterea gradului de conștientizare, AAC constată cu îngrijorare că acestea nu au condus încă la îmbunătățiri semnificative ale calității apei sau la abordarea provocărilor persistente legate de tratarea apei și gestionarea contaminării și a impactului acestora asupra sectorului.

În Recomandarea AAC privind impactul schimbărilor climatice, AAC a prezentat recomandări specifice Comisiei Europene și statelor membre. Una dintre recomandările adresate Comisiei Europene a fost „să ofere orientări specifice prin intermediul metodei deschise de coordonare pentru acvacultură sau să dezvolte alte mecanisme (de ex., noul mecanism de asistență pentru acvacultură al UE) pentru colectarea experienței fermierilor din acvacultură deja afectați de schimbările climatice și prin studii de cercetare care pot umple lacunele de informații sau pot sprijini adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora”.

Mai precis, Recomandarea AAC privind DCSMM explică în detaliu faptul că acvacultura marină este practică în ecosisteme de coastă și marine, ceea ce o face dependentă de calitatea apelor marine și oceanice, precum și dificultățile întâmpinate în îndeplinirea GES din cauza faptului că sectorul acvaculturii nu este suficient luat în considerare.

Recomandarea AAC privind protecția specifică a calității apei pentru moluște a evidențiat inconsecvența și confuzia existente în anumite state membre între două sisteme de zonare care rezultă din două dispoziții de reglementare diferite: zonele de protecție a moluștelor în temeiul Directivei-cadru privind apa și zonele de clasificare sanitară în temeiul pachetului privind igiena.

² Regulamentul nr. 915/2023

B. Îmbunătățirea coerenței între obiectivele politicii în domeniul acvaculturii și directivele UE privind acvacultura, mediul și sănătatea publică și animală

AAC a pledat constant pentru o mai bună aliniere între obiectivele politicii UE în domeniul acvaculturii și directivele relevante privind mediul și sănătatea. Deși s-au înregistrat progrese la nivel strategic, inconsecvențele în punerea în aplicare persistă, ducând la suprapuneri sau lacune de reglementare care pot împiedica dezvoltarea durabilă a sectorului. AAC regretă că, în ciuda recomandărilor anterioare, aceste neconcordanțe continuă să reprezinte provocări semnificative atât pentru operatori, cât și pentru autoritățile competente.

După cum se menționează în Recomandarea AAC pentru o reformă a politicii în domeniul acvaculturii, până în prezent, legislația UE aplicabilă în materie de mediu constă în directive pe care autoritățile statelor membre trebuie să le transpună în legislația națională.

Recomandarea AAC privind anticiparea contaminării norovirale a subliniat necesitatea adoptării unei abordări transversale a contaminării, implicând colaborarea dintre DG MARE, DG SANTE și DG ENVI.

Mai recent, AAC a reafirmat necesitatea unei protecții sporite a apelor destinate acvaculturii și a prezentat acțiuni specifice în contribuția sa la Strategia de reziliență a apei prezentată DG ENVI. S-a menționat în mod special că această activitate ar trebui să fie articulată cu Pactul privind oceanele pentru a asigura buna sănătate a ecosistemelor oceanice și marine.

III. Recomandări

Recomandările AAC:

Pentru Comisia Europeană

1. Asigurarea punerii în aplicare efective a recomandărilor AAC existente menționate mai sus, în special prin solicitarea ca statele membre să își îndeplinească obligațiile de a menține apele UE la cele mai înalte niveluri de calitate posibile.
2. Recunoașterea oficială a faptului că crescătorii de acvacultură, în special cei care lucrează în medii de apă deschisă, sunt victime ale surselor externe de poluare (agricole, industriale și urbane), care le afectează în mod direct producția, în ciuda lipsei de responsabilitate a acestora pentru contaminare.
3. Consolidarea și actualizarea reglementărilor care reglementează emisiile industriale și gestionarea calității apei, cu obiectivul de a reduce poluarea la sursă și în amonte de zonele de producție de acvacultură.
4. Stabilirea unor mecanisme de finanțare dedicate pentru a permite profesioniștilor din domeniul acvaculturii să elaboreze și să pună în aplicare planuri de automonitorizare pentru contaminanții chimici din produsele de acvacultură.

5. Consolidarea interconectării și gestionării datelor într-un cadru holistic de observare marină, pe baza unor inițiative precum Inițiativa de observare a oceanelor, Pactul privind oceanele și Serviciul CleanSeaNet (EMSA), pentru a îmbunătăți monitorizarea și cunoașterea apelor de coastă și a celor din larg.
6. Promovarea punerii în aplicare efective a principiului „poluatorul plătește”, în colaborare cu DG MARE, DG ENV, DG SANTE, permițând:
 - Identificarea sistemică a poluatorilor
 - Alocarea clară a responsabilităților
 - Furnizarea de orientări de gestionare către statele membre pentru a preveni pierderile economice disproporționate (interzicerea vânzărilor, distrugerea produselor etc.) pentru crescătorii de acvacultură
 - Compensații financiare pentru pierderile suferite de producătorii afectați de contaminările externe și temporale pe baza principiului „poluatorul plătește”
7. Evaluarea necesității de a completa cadrul legislativ european cu un standard specific pentru acvacultură, eventual prin elaborarea unei directive fiice în temeiul Directivei-cadru privind apa, dedicată protecției calității apei în sistemele marine deschise de acvacultură.
8. Consolidarea dialogului interinstituțional între DG MARE, DG ENV și DG AGRI, asigurând gestionarea integrată a bazinelor hidrografice și prioritizarea acvaculturii ca sector-cheie în politicile UE de protecție a calității apei.

Pentru statele membre ale UE

1. Să asigure punerea în aplicare integrală a tuturor recomandărilor AAC prezentate în acest document.
2. Integrarea strategiilor privind schimbările climatice și protecția apelor în cadrul planurilor naționale strategice multianuale și al programelor operaționale ale FEAMPA, asigurând coerența între măsurile și acțiunile aferente. La nivel strategic, această integrare ar trebui să includă evaluări naționale ale acvaculturii pentru a identifica oportunitățile de îmbunătățire a rezilienței sectoriale la schimbările climatice. Astfel de eforturi ar putea implica consolidarea protecției apelor de acvacultură din zonele alocate pentru acvacultură (AZA) împotriva contaminanților industriali externi.

IV. Anexa: Lista contaminanților industriali (chimici) (neexhaustivă)

Pești:

Contaminanți	Prag	Specii/grupuri de specii vizate	Referințe la reglementările europene/naționale
Cadmium	Carnea musculară de pește (majoritatea speciilor de acvacultură): 0,050 mg/kg Cefalopode: 1,0 mg/kg	Specii crescute în sisteme deschise sau semideschise Ton (speciile <i>Thunnus</i>) Caracatiță	REGULAMENTUL (UE) 2023/915 AL COMISIEI
Hidrocarburi din uleiuri minerale - pentru discuții			
Dioxine și PCB			
Suma dioxinelor (pg OMS-PCDD/F-TEQ/g)	Produse pescărești: 3,5 pg/g greutate umedă	Specii crescute în sisteme deschise sau semideschise	REGULAMENTUL (UE) 2023/915 AL COMISIEI
Suma dioxinelor și a PCB de tipul dioxinelor (pg OMS-PCDD/F-PCB-TEQ/g)	Produse pescărești: 6,5 pg/g greutate umedă		
Suma PCB-urilor de tipul non-dioxinelor (ng/g)	Produse pescărești: 75 ng/g greutate umedă		
Plumb	Carnea musculară de pește: 0,30 mg/kg Cefalopode: 0,30 mg/kg	Specii crescute în sisteme deschise sau semideschise Ton (speciile <i>Thunnus</i>) Caracatiță	REGULAMENTUL (UE) 2023/915 AL COMISIEI
Verde malachit	Interzise (nepermise) în alimentele de origine animală	RPA - 0,5 µg/kg pentru suma de verde malachit și verde leucomalachit	Regulamentul (CE) nr. 470/2009 REGULAMENTUL (UE) 2019/1871 AL COMISIEI

	Punct de referință pentru acțiune (RPA) 0,5 µg/kg		
Mercur	Carnea musculară de pește: 0,50 mg/kg Excepție pentru ton: 1,0 mg/kg Cefalopode, Cyprinidae, somon și păstrăv: 0,30 mg/kg	Specii crescute în sisteme deschise sau semideschise Ton (speciile <i>Thunnus</i>) Caracatiță Crap (familia Cyprinidae)	REGULAMENTUL (UE) 2023/915 AL COMISIEI
Arsenic anorganic	Carnea musculară a următorilor pești: 0,5 mg/kg 0,1 mg/kg	Pește-pescar, pește undițar și bou-de-mare gigantic, pești plați, eglefin, hering, pisici de mare și rechini Specii, altele decât cele enumerate mai sus	Propunere CE de modificare a Regulamentului (UE) 2023/915 în ceea ce privește nivelurile maxime pentru arsenicul anorganic din pește și alte fructe de mare
Substanțe perfluoroalchilice			
PFOS	Carnea musculară de pește: 2,0 µg/kg Excepție pentru biban-de-mare: 7,0 µg/kg Excepție pentru doradă, în cazul în care aceasta nu este destinată producției de alimente pentru sugari și copii mici: 35 µg/kg	Specii crescute în sisteme deschise sau semideschise Biban-de-mare Doradă	REGULAMENTUL (UE) 2023/915 AL COMISIEI
PFOA	Carnea musculară de pește: 0,20 µg/kg		

	Excepție pentru biban-de-mare: 1,0 µg/kg Excepție pentru doradă, în cazul în care aceasta nu este destinată producției de alimente pentru sugari și copii mici: 8,0 µg/kg		
PFNA	Carnea musculară de pește: 0,50 µg/kg Excepție pentru biban-de-mare: 2,5 µg/kg Excepție pentru doradă, în cazul în care aceasta nu este destinată producției de alimente pentru sugari și copii mici: 8,0 µg/kg		
PFHxS	Carnea musculară de pește: 0,20 µg/kg Excepție pentru biban-de-mare: 0,20 µg/kg Excepție pentru doradă, în cazul în care aceasta nu este destinată producției de alimente pentru sugari și copii mici: 1,5 µg/kg		

Suma PFOS, PFOA, PFNA și PFHxS	Carnea musculară de pește: 2,0 µg/kg Excepție pentru biban-de-mare: 8,0 µg/kg Excepție pentru doradă, în cazul în care aceasta nu este destinată producției de alimente pentru sugari și copii mici: 4,5 µg/kg		
HAP	Benzo(a)pirenă: 2,0 µg/kg greutate umedă Suma PAH-urilor: 12,0 µg/kg greutate umedă	Produse pescărești afumate (proaspete, refrigerate sau congelate)	REGULAMENTUL (UE) 2023/915 AL COMISIEI

Consiliul consultativ pentru acvacultură (AAC)

Rue Montoyer 31, 1000 Bruxelles, Belgia

Tel.: +32 (0) 2 720 00 73

E-mail: secretariat@aac-europe.org

LinkedIn: <https://www.linkedin.com/company/aquaculture-advisory-council/>
www.aac-europe.org